

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201338
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201338.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: MVDr. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X, I., zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Švarcom, AK so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Komora veterinárnych lekárov, so sídlom Botanická 17, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Erbenom, AK Blaha, Erben & Partneri, so sídlom Advokátskej kancelárie Nám. SNP 22, 811 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7/2009 Pr zo dňa 15. mája 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/279/2013-26 zo dňa 4. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/279/2013-26 zo dňa 4. decembra 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 7/2009 Pr zo dňa 15. mája 2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutie žalovaného č. 7/2009 Pr zo dňa 15.05.2013, ktorým žalovaný podľa § 22 ods. 4 zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch (ďalej len „zákon o VL“) zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu DiK KVL SR č. 7/2009 DiK zo dňa 20.04.2012, a ktorým bol žalobca uznaný vinným pre porušenie, že ako člen KVL SR nevykonával súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko nestanovil diagnózu alebo diferenciálne diagnózy opakujúceho sa horúčkovitého ochorenia, zvracania, nechutenstva a celkovej telesnej slabosti nesterilizovanej suky, použil kortikoidný steroid bez vylúčenia diferenciálnych diagnóz, pri ktorých je jeho použitie kontraindikované a nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 ZoKVL a § 2 prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. b/ ZoKVL a § 3 písm. b/ Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR - pokutu vo výške 300 €. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán okrem iného konštatoval, že

disciplinárny senát mal preukázané, že v dňoch 16.01.2009 až 08.02.2009 MVDr. F. F. nevykonával u zvieratá majiteľky T. F., bytom X. XX, I. súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko nestanovil diagnózu alebo diferenciálne diagnózy opakujúceho sa horúčkovitého ochorenia, zvracania, nechutenstva a celkovej telesnej slabosti nesterilizovanej suky. Tiež mal za preukázané z dostupných dôkazov, že v dňoch 06.02.209 a 08.02.2009 žalobca nevykonával u zvieratá súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko použil opakovane kortikoidný steroid bez vylúčenia diferenciálnych diagnóz, pri ktorých je jeho použitie kontraindikované. Disciplinárny senát mal uvedené preukázané najmä zo samotného rozporu vyjadrenia disciplinárne obvineného zo dňa 25.03.2009, tiež z obsahu zdravotnej dokumentácie, v ktorej ako diagnózy okrem iných uvádza dňa 15. a 16.01.2009 aj vomitus infekčného pôvodu a dňa 06. a 08.02.2009 aj podozrenie na zápal pobrušnice. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 29.09.2009 vyplynulo, že žalobca nevedel evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti vykonanej u zvieratá majiteľky T. F., čo bolo preukázané aj zo samotného obsahu predmetnej zdravotnej dokumentácie, nakoľko táto neobsahuje anamnézu, výsledky klinických vyšetrení a nálezy, ktoré by odôvodňovali stanovenie diagnózy a neobsahuje množstvá a spôsoby podania použitých liekov. Zo záveru znaleckého posudku č. 3/2011 vypracovanom znalkyňou MVDr. P. G., F. XX, B., znalkyne v odbore veterinárstvo - kynológia, ev.č. 910800, vyplýva, že nebola vykonaná riadna cieľená diagnostika, určenie diagnózy Lymfická borelióza nebolo správne ani odborne podložené. V danom prípade nebola stanovená konkrétna diagnóza a nebolo zdôvodnené opakované použitie Dexametazónu. Disciplinárny senát prihliadol na povahu porušenej povinnosti, ktorou je odborný výkon súkromných veterinárnych činností a povinnosť vedenia evidencie, ako základných povinností súkromného veterinárneho lekára. Zbral do úvahy ako príťažujúcu okolnosť skutočnosť, že disciplinárne obvinený sa disciplinárneho previnenia dopustil úmyselne, nakoľko vzhľadom na svoje postavenie musel a mal vedieť, že nedodržanie vytykaných povinností je disciplinárnym previnením. Príťažujúcou okolnosťou bola rovnako skutočnosť, že disciplinárne obvinený porušil viacero povinností. Poľahčujúci vplyv mala skutočnosť, že išlo o prvé previnenie disciplinárne obvineného.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a s doplneným dokazovaním správneho orgánu po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného (vrátane prvostupňového rozhodnutia) súdom dospel k záveru, že podstatné pochybnosti vytykané súdom, najmä skutočnosť, že skutkové zistenia neboli dostatočne verifikované objektívnymi dôkazmi, boli odstránené, ako aj nepreskúmateľnosť predchádzajúcich zrušených rozhodnutí, spočívajúca v ich nedostatočnom odôvodnení.

Krajský súd preskúmaval zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného len v rozsahu žalobných námietok. Dospel k záveru, že tie žalobné námietky, ktoré boli uplatnené, neboli dôvodné, t.j. relevantné privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd nepovažoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a podľa jeho názoru žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uvádzal konkrétnu argumentáciu k odvolacím námietkam a zaujal k nim stanovisko s poukazom na zistený skutkový stav a použitú právnu úpravu. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia v spojitosti s odôvodnením druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že nebol žiadnych pochyb o zistenom skutkovom stave, ako aj skutočnosť, na základe akých dôkazov bol skutkový stav zistený. Súd sa plne stotožnil so záverom správneho orgánu a nepovažoval za nutné opakovať zistenia správneho orgánu podrobne popísané v odôvodnení rozhodnutí správneho orgánu v oboch stupňoch, z ktorých je zjavné, akým spôsobom sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia, za čo bol disciplinárne potrestaný uložením disciplinárneho opatrenia - pokuty 300 € v súlade s § 21 ods. 2 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z.

Podľa krajského súdu žalovaný náležite odôvodnil svoje zistenia ohľadom skutočnosti, že žalobca nevykonával súkromnú veterinárnu činnosť odborne, ako aj to, že nevedel dostatočne evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že žalovaný nevyhodnotil jeho odvolaciu námietku k nezákonnému získaniu dôkazov, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že žalovaný k tejto námietke zaujal stanovisko, keď uviedol, že z dôkazov, u ktorých bol namietaný spôsob ich získania, disciplinárny senát vôbec nevychádzal, keďže svoje rozhodnutie o ne neopieral.

Námietky ohľadom dĺžky konania a neprimeranosti sankcie, považoval krajský súd za bezvýznamné, nakoľko z právnej úpravy vyplýva, že zákonom nie je stanovená prekluzívna lehota, ktorá by

jednoznačne ukončovala dobu, do ktorej by malo byť rozhodnuté, preto súd považoval napadnuté rozhodnutie za vydané v lehote. Ex offio by súd musel prihliadnuť len na prekročenie prekluzívnej lehoty. Žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal podľa § 250k ods. 1 O.s.p. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jej vecný úspech náhradu trov konania priznal a to vo výške 66 €, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom ustanovenej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/279/2013 zo dňa 04.12.2013 zmenil a v celom rozsahu vyhovel žalobe alternatívne podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. rozsudok zrušil a vec podľa § 221 ods. 3 O.s.p. vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie aj preto, že súd sa zákonným spôsobom nevyporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami a dôkazmi vo veci samej, tieto nevyhodnotil v potrebnom rozsahu pre riadne a zákonné rozhodnutie.

Poukázal na to, že ani v napadnutom rozhodnutí nie je podrobne a vyčerpávajúco zdôvodnené, prečo prvostupňový a ani druhostupňový správny orgán neskúmal a nevyhodnotil podstatu jeho námietok. Tvrdil, že doteraz nie je dôkazné ustálené akým spôsobom nevykonával žalobca súkromné veterinárne činnosti odborne a akým konkrétnym spôsobom porušil žalobca zásady etiky súkromného veterinárneho lekára, lebo použitie jeho postupov (pri možnosti pripustenia určitých pochybení) nemožno klasifikovať ako konanie non lége artis. Poukázal na to, že nepostačuje iba konštatovanie o jeho údajných pochybeniach, keď tieto pochybenia boli len v polohe tvrdení a konštrukcií, navyiac tieto pochybenia vyhodnotili správne orgány ako úmyselné konanie, čo vôbec preukázané nebolo. V tejto nadväznosti je podľa jeho názoru celá skutková veta iba akousi konštrukciou, že ako člen KVL SR nevykonával súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko nestanovil správnu diagnózu alebo diferenciálnu diagnózu opakujúceho sa horúčkovitého ochorenia, zvracania, nechutenstva a celkovej telesnej slabosti nesterilizovanej feny, použil kortikoidný steroid bez vylúčenia diferenciálnych diagnóz, pri ktorých je jeho použitie kontraindikované a nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti (čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 2 písm. b/ ZoKVL a § 3 písm. b/ Prvej časti DP Stanov KVL SR), lebo nepostačujú ani znalecké závery MVDr. G., keď nie sú opreté o konkrétne skutočnosti a okolnosti, lebo výrok o spáchaní disciplinárneho previnenia sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom disciplinárneho konania.

Podľa jeho názoru nebolo dostatočne prihliadnuté na to, čo namietal v celom správnom konaní, totiž, že správne orgány nezistili dostatočne skutkový stav veci, získané dôkazy nevyhodnotili správne a samotné rozhodnutie nie je dostatočné pre správne právne posúdenie veci. Správne orgány prijali iba jednostranné hodnotenie dôkazov v jeho neprospech a napadnutom rozsudku nie je dostatočne vyhodnotený to, že pokiaľ sa mu kladie za vinu porušenie § 9 ods. 2 písm. a/ a c/ zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch, tak potom toto konštatovanie orgánom I. a II. stupňa je úplne nesprávne a paušálne, lebo doteraz nebolo preukázané, že by nevykonával súkromnú veterinárnu činnosť odborne, v súlade so zásadami etiky, ktoré vydá komora, že by nedodržiaval vnútorné predpisy komory a že by nevedol evidenciu o vykonávaní súkromných veterinárnych činností. Konkrétnymi dôkazmi podľa jeho názoru nie sú preukázané skutočnosti osvedčujúce to, že nevedol dostatočne evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, pretože na takýto skutkový a právny záver absentuje to, čo je obsahom výkladu pojmu dostatočnej evidencie o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti. To potom podľa jeho názoru založilo stav neproportionality a nevyváženosti právneho posúdenia jeho žaloby.

Žalovaný sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že v celom rozsahu odkazuje na jeho predchádzajúce písomné a ústne vyjadrenia, zhrnuté o. i. v podaní zo dňa 11.09.2013 a nepovažujeme za účelné ani hospodárne znovu detailne popisovať skutkový stav veci. K jednotlivým bodom odvolania žalobcu však uvádza, že domnienka žalobcu, že ani v napadnutom rozhodnutí nie je podrobne a vyčerpávajúco zdôvodnené, prečo prvo - ani druhostupňový správny orgán neskúmal a nevyhodnotil podstatu námietok žalobcu, považuje za tendenčnú a vykonštruovanú, nakoľko ani v predchádzajúcom konaní ani v podanom odvolaní žalobca neuviedol žiadne relevantné argumenty, ktoré by vyvrátili zistenia o neodobornosti výkonu SVC jeho osobou.

Podľa jeho názoru bolo správnym orgánom zistené a riadne preukázané, že žalobca nevykonával

súkromné veterinárne Činnosti odborne a zároveň nedodrжал vnútorné predpisy KVL SR, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. zákona o KVL SR a § 2 Prvej časti Disciplinárneho poriadku, Čím a tým porušil § 9 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o KVL, a to tým, že nestanovil správnu diagnózu zvierat'a, nesprávne opakovane použil liek, nezdôvodnil použitie lieku a neoprel ho o konkrétne výsledky vyšetrení a nevedol dostatočne evidenciu o vykonávaní SVCČ.

Správnosť záverov žalovaného o pochybení žalobcu pri výkone SVCČ bola zistená aj znaleckým dokazovaním a vyplýva zo znaleckého posudku MVDr. P. G., znalkyne v odbore veterinárstvo kynológia. Znalkyňa uviedla, že žalobca nevykonával riadnu cieľnú diagnostiku, nesprávne zistil a neodborne určil diagnózu. Týmto posudkom bola zároveň odstránená pochybnosť o nestrannosti, neobjektívnosti a nepresvedčivosti rozhodnutia žalovaného.

Podľa žalovaného je zrejmé, že závery prvostupňového súdu vychádzajú z riadne zisteného skutkového stavu a opierajú sa o konkrétne a jednoznačné skutočnosti preukázané v konaní, ako aj o zákonné ustanovenia vzťahujúce sa k posudzovanému prípadu tak, ako ich súd ustálil vo svojom rozhodnutí. Vzhľadom na uvedené možno uviesť, že prvostupňový súd vydal rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho zisteného skutkového stavu veci a jeho správneho právneho posúdenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené fakty a skutočnosti navrhol, aby súd potvrdil rozsudok krajského súdu v celom rozsahu pre jeho vecnú správnosť a nahradil mu trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu možno priznať úspech.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.04.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Úlohou krajského súdu v danej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 7/2009 Pr zo dňa 15.05.2013, ktorým žalovaný podľa § 22 ods. 4 zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch (ďalej len „zákon o VL“) zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu DiK KVL SR č. 7/2009 DiK zo dňa 20.04.2012, a ktorým bol žalobca uznaný vinným pre porušenie, že ako člen KVL SR nevykonával súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko nestanovil diagnózu alebo diferenciálne diagnózy opakujúceho sa horúčkovitého ochorenia, zvracania, nechutenstva a celkovej telesnej slabosti nesterilizovanej suky, použil kortikoidný steroid bez vylúčenia diferenciálnych diagnóz, pri ktorých je jeho použitie kontraindikované a nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 ZoKVL a § 2 prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. b/ ZoKVL a § 3 písm. b/ Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR - pokutu vo výške 300 €.

Podľa § 9 ods. 2 písm. a/ ZoKVL súkromný veterinárny lekár okrem povinností uvedených v osobitnom predpise je povinný vykonávať súkromnú veterinárnu činnosť odborne, v súlade so zásadami etiky, ktoré vydá komora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ ide o posúdenie odbornosti postupu žalobcu v predmetnej kauze, bolo potrebné vychádzať so záverov znaleckého posudku, ktorý nebol

spochybný, a v ktorom znalkyňa MVDr. P. G. zodpovedala dve otázky, a to či bolo určenie diagnózy - infekcia Lymskou boreliózou na základe zistenej anamnézy a vykonanej diagnostiky správna, resp. odborné a či podanie kortikoidného steroidu bolo správne resp. odborné. Odvolací súd považuje za správny záver znalkyne, že žalobca nepristúpil k preukázateľnému serologickému vyšetreniu na stanovenie hladiny protilátok, na základe ktorého by sa potvrdila alebo vylúčila diagnóza Lymská borelióza. Vzhľadom na túto skutočnosť (nevykonanie cielenej diagnostiky), určenie diagnózy Lymská borelióza nebolo správne, ani odborne podložené.

Pokiaľ išlo o druhú otázku, t.j. použitie kortikoidných steroidov, ktoré je indikované pri zápalových a horúčkových ochoreniach, a to v presne stanovenom postupe, na zvládnutie zápalového, horúčkového a stresového stavu v úvode terapie, je ich použitie možné, pričom pred ďalšou aplikáciou je odporúčané stanoviť základnú diagnózu alebo príčinu ochorenia, nakoľko účinok kortikosteroidov môže dočasne zlepšiť stav, ale nemusí mať pri nesprávnej indikácii terapeutický účinok. V danom prípade však nebola stanovená konkrétna diagnóza a nebolo zdôvodnené opakované použitie dexametazónu. Je preto zrejmé, že opakované použitie dexametazónu na čas prekrylo príznaky, ktoré by viedli k správne určeniu diagnózy.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery znaleckého posudku má odvolací súd za to, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. a/ ZoKVL.

Podľa § 21 ZoKVL pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania alebo opomenutia, mieru zavinenia a opakované disciplinárne previnenie alebo inú priťažujúcu okolnosť.

Rozhodnutím disciplinárneho senátu Komory veterinárnych lekárov č. 7/2009 Dik bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300 €. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát prihliadol na povahu porušených povinností, ktorou je odborný výkon súkromných veterinárnych činností a povinnosť vedenia evidencie ako základných povinností súkromného veterinárneho lekára. Rovnako disciplinárny senát zobral do úvahy ako priťažujúcu skutočnosť, že žalobca sa disciplinárneho previnenia dopustil úmyselne, nakoľko vzhľadom na svoje postavenie musel a mal vedieť, že nedodržanie horeuvedených povinností je disciplinárnym previnením. Priťažujúcou okolnosťou bola rovnako skutočnosť, že disciplinárne previnený porušil viacero povinností. Poľahčujúci vplyv mala skutočnosť, že išlo o prvé previnenie žalobcu.

V tejto súvislosti však Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že pokiaľ ide o legálne definície úmyselného a nedbanlivostného zavinenia, tieto sú upravené tak v zákone č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, ako aj v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a síce za úmyselné zavinenie sa považuje, keď páchatel' chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom (priamy úmysel) alebo vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom a pre prípad, že ho poruší alebo ohrozí, bol s tým uzročený. Za nedbanlivostné zavinenie sa považuje ak páchatel' vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí (vedomá nedbanlivosť) alebo nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (nevedomá nedbanlivosť).

Z uvedeného vyplýva, že pri úmyselnom zavinení je prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka, pričom pri nepriamom úmysle je vôľová zložka slabšia ako pri priamom úmysle, pretože páchatel'ovo konanie smeruje k určitému následku a zároveň si páchatel' uvedomuje, že môže spáchať iný následok.

Z vykonaných dôkazov však nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel disciplinárny senát k názoru, že išlo o úmyselné zavinenie žalobcu. Jeho argumentácia, že žalobca musel a mal vedieť, nespĺňa definíciu úmyselného konania, ale konania nedbanlivostného. Odvolací súd je toho názoru, že ak disciplinárny senát považuje konanie žalobcu za úmyselné, mal by preukázať motív, ktorý by žalobcu k úmyselnému konaniu viedol. Z tohto dôvodu považuje odvolací súd v tejto časti rozhodnutie za nesúladne so zákonom o priestupkoch, ktorý ako lex generalis sa vzťahuje na všetky priestupky, pokiaľ ide i úmysel a nedbanlivosť.

Odvolací súd je toho názoru, že spornou otázkou bolo aj trvanie konania správneho orgánu. Pokiaľ Zo KVL nestanovuje prekľuzivnú lehotu na zánik priestupkovej zodpovednosti, je potrebné vychádzať z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu ako aj Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky a v otázkach neupravených lex specialis, teda v tomto prípade zákonom o komore veterinárnych lekárov, vychádzať so zásad administratívneho trestania, aj v otázke zániku priestupkovej zodpovednosti tak, ako je upravená v ust. § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

V uvedenom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 220 OSP dospel k záveru, že správny orgán - žalovaný nepostupoval v súlade s ust. § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch a preto považuje postup žalovaného za vecne nesprávny.

Hoci bol žalobca bol žalobca uznaný vinným pre porušenie, že ako člen KVL SR nevykonával súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko nestanovil diagnózu alebo diferenciálne diagnózy opakujúceho sa horúčkovitého ochorenia, zvracania, nechutenstva a celkovej telesnej slabosti nesterilizovanej suky, použil kortikoidný steroid bez vylúčenia diferenciálnych diagnóz, pri ktorých je jeho použitie kontraindikované a nevedol evidenciu o vykonávaní súkromnej veterinárnej činnosti, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 ZoKVL a § 2 prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR a bola mu uložené disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. b/ ZoKVL a § 3 písm. b/ Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR - pokutu vo výške 300 €, správne orgány sa riadne nezaoberali jeho námietkou, či došlo k zániku jeho disciplinárnej zodpovednosti podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Odvolací súd sa nestotožnil so závermi krajského súdu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v tejto časti nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 220 OSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP) a žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol, keďže dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného nie sú v súlade so zákonom.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania nevyčísľil a žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.